

Visie stichtingsbestuur kulturhus De Mozaïek op Kadernotitie 15 mei

Geachte Raad,

Na bestudering van de kadernotitie 'Sturing en grip Kulturhusen', maakte zich vooral grote verwondering van ons meester.

Gaat dit over ons, was onze vraag?

Klaarblijkelijk kan een notitie een heel traject afleggen, zonder enige afstemming met het in dit geval lijdend voorwerp. Waar wij nog steeds leven met de gedachte dat voor de raad, de kern, in ons geval dus Lemelerveld, centraal staat en dat van daaruit gekeken wordt naar behoeften, mogelijkheden en vervolgens naar maatwerkoplossingen, lijkt het College van B & W op een totaal andere golfrente te koersen.

Waar wij al jaren druk aan het werk zijn om privatisering van het kulturhus mogelijk te maken, blijkt het College samen met het beleidskader een notitie te ontwikkelen die daar volkomen haaks op staat, ons in de waan latend dat één en ander door tijdgebrek even moest blijven liggen.

Echter privatisering is voor ons geen doel op zich, maar zien we vooral als een middel om de komende jaren extra middelen te genereren voor extra beleid.

Wat staat er nog meer?

Een greep: De gemeente is er veel aan gelegen om de eigendommen van de gemeenschap te behouden en daarover te kunnen beslissen, besturen moeten deskundiger worden, wij moeten ondersteuning aanbieden en ontzorgen, besturen van kulturhusen moeten samenwerking zoeken, meer diepgang nodig in bestuurlijke en ambtelijke overleggen en bij dit alles horen scherpere prestatieafspraken. Dit lezend zie ik een groot aantal vacatures in besturen ontstaan. De angst gaat regeren!

Is er dan geen enkel begrip?

Natuurlijk zijn wij niet wereldvreemd. Een nieuwe tijd vraagt om een nieuwe aanpak. Maar geen aanpak gebaseerd op angst, en daaruit voortvloeiende controledrang. Graag zouden wij een notitie 'gezamenlijke sturing en begrip' ontvangen hebben.

Hoe had die nota er dan uit kunnen zien?

Daarin zou staan dat er in iedere kern afzonderlijk, gestreefd moet worden naar één kulturhus, natuurlijk op meerdere locaties, waarin alle welzijnsaspecten samenkomen en die in hoge mate zelfstandig functioneert. Met een schaalgrootte die het mogelijk maakt een professionele beheermanager aan te stellen om enerzijds het implementeren van de kulturhusfilosofie ter plaatse te realiseren en anderzijds het bestuur bestaande uit 'kernvertegenwoordigers' te ondersteunen.

Vooraf plaatselijk, omdat geen situatie dezelfde is.

Het financieel beleid van de gemeente zou er daarnaast op gericht kunnen zijn dat gesubsidieerde participanten, of potentiële participanten van kulturhusen voor hun huisvesting, daar waar mogelijk, er automatisch voor zullen kiezen deel te nemen in het kulturhusconcept.

Daarbij staat buiten kijf dat jaarlijks een goede financiële en beleidsmatige verantwoording moet plaatsvinden, zodat de gemeenteraad altijd een goede controle heeft over de besteding van gelden en uitvoering van welzijnsbeleid.

Tot slot:

De overheid is door al dan niet toewijzing van subsidies, de grootste risicofactor voor de continuïteit van kulturhusen. Betrokkenheid van de kernen biedt de beste kansen! Kleinschalige samenwerking van beide, biedt de beste oplossing!